

[C. O. Pedersen.]

vort, og den spiller ikke saa ringe en Rolle, men jeg tror ikke, den er tilstrækkelig Drivkraft til, at Paragraffen om Gaardbrugsudstyknig i Ministeriets Lovforslag kan faa nogen nævneværdig Betydning.

Det ærede Medlem Hr. Andreasen (Forsinge) sagde endvidere i sin Tale, hvad der forekom mig at være, hvad jeg maaske maa kalde en storpolitisk Udtalelse i denne Tale, at det, som Debatten i Virkeligheden kom til at dreje sig om i Vinter, var Udstykningen af den offentlige Jord. Med andre Ord, det ærede Medlem strøg med en Haandbevægelse Ekspropriationen og Tvangsauktionerne og alt, hvad dertil hører, ned i Papirkurven og pegede paa det afgørende, idet han sagde: Det, som Kampen staar om, er Udstykningen af den offentlige Jord. Jeg vil indrømme det ærede Medlem, at det er, naar alt kommer til alt, et af de store og meget vigtige Spørgsmaal: Udstykningen af den offentlige Jord. Og kan vi komme til Rette om det, er vi jo kommet et Stykke Vej, men der er alligevel et Stykke Vej tilbage, det kan ikke klare det, selv om vi bliver enige om at bringe Jorden til Vej ved Køb, og selv om vi bliver enige om, hvorledes den offentlige Jord skal udstykes; det er ikke nok til, at et Forlig kan komme i Stand, fordi der mangler i denne samlede Plan alligevel den private Udstykning. Jeg kommer senere tilbage til det, men jeg siger det paa det nuværende Stadium af min Tale, fordi jeg vil give det ærede Medlem det Svar, at selv hans Imødekommenhed her vil ikke være tilstrækkelig til, at der kan komme en Lov i Stand. Det, som er afgørende for os — det har jeg jo sagt den Dag, jeg forelagde vort Lovforslag —, er ganske simpelt, at Husmændene bliver stillet ens paa Statens Jord og paa den private Jord, og enten det er Fæstere eller Selvejere, det kommer ud paa et.

Det ærede Medlem Hr. Andreasen (Forsinge) gik endvidere meget stærkt imod den private Udstykning og fremhævede, saadan som det almindeligvis sker fra Regeringspartiernes Side, at her var Plads for den vildeste Spekulation, idet Køberne ikke havde nogen som helst Interesse i at holde Prisen nede, og det ærede Medlem føjede til, at det vilde blive meget vanskeligt for Jordlovsudvalget at kontrollere disse Indkøb. Hvorfor skulde det blive saa vanskeligt? Oprigtig talt ser jeg ikke, hvilke Vanskeligheder det skulde rejse for Jordlovsudvalget i Betragtning af, at det just den Dag i Dag

skal godkende disse Køb. Ja, hvis det ærede Medlem vilde mene, at denne private Udstykningsform, som vi har stillet Krav om, skulde medføre Tilstrømning til denne Udstykning — altsaa paa Bekostning af Statsudstyknigen, for Antallet af Ansøgere bliver jo ikke større —, saa indrømmer jeg, at der kunde blive lidt mere for Jordlovsudvalget at bestille med den Del af denne Lov, men Følgen vilde blive, at det fik saa meget mindre at gøre med den anden. Det ærede Medlem maa ikke glemme, at alt Privatkøb, alt, hvad der sker under den gamle Husmandslov, bliver den Dag i Dag kontrolleret, Købeprisen af Jordlovsudvalget og Byggelaanene af Amtskommissionerne, saadan har det været hele Tiden.

Det ærede Medlem var naturligvis meget begejstret for Fæstebruget, og det vilde være unaturligt andet. Naar det ærede Medlem er Medlem af det radikale Parti, som har Faderskabet til denne Brugsform her i Landet, vilde det være urimeligt at forlange, at det ærede Medlem ikke skulde være begejstret for denne Kristjan Pedersens gamle Lov. Men det ærede Medlem var saa begejstret, at han oven i Købet sagde, at alle Husmænd var ualmindelig godt tilfredse med den Stilling, de havde som Fæstere under Staten. Det ærede Medlem var saa elskværdig her at minde mig om, hvad jeg havde sagt tidligere, for øvrigt i en anden Forbindelse, at de, der vilde ud af Slaveriet, skulde kunne komme det. Nu er jeg ikke helt sikker paa, at det ærede Medlem har Ret i sin Betragtning af, at Husmændene er saa veltilfredse, i alle Tilfælde har jeg ikke saa faa Beviser for; at der er mange af dem, som gerne vilde have Lejlighed til at afløse. Jeg har faaet disse Beviser baade skriftligt og mundligt i den senere Tid. Men hvis man endelig fra Regeringspartiernes Side synger saaledes til Fæstevæsenets Pris og tror, at det er langt det bedste, hvorfor i al Verden tør man saa ikke sætte Selvejet op ved Siden af? Naar Fæstet er saa meget bedre, er der jo ingen Mennesker, der falder paa den Tanke at tage Selvejet. Trods det ærede Medlems Forsikringer vover jeg dog fremdeles paa Grundlag af de Beviser, jeg i disse Dage har faaet fra Fæstere trindt omkring i Landet, at paastaa, at hvis man gennemfører en Afløsningslov for Statsfæsterne efter Loven af 1919 — for Fæsterne paa Lensjorden, ikke for dem paa Præstegaardsjorden, det kan man ikke gøre —, vil det vise sig, at en meget stor Part af disse Fæstere til Trods for den Tilfredshed, det ærede Medlem Hr. Andreasen (Forsinge) paastaar, de er